

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Εκδιδόμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἅριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἐναντι Χρυσοσηλαιώτισσης.

Περίοδος Β'—Τόμ. 5ος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1898

Ἔτος 20ος.— Ἀριθ. 38

Η ΣΦΙΓΕ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Βραβεύθην ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας
(Συνέχεια ἴδε σελ. 289)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'

Γ Η ; . .

Ἦνε ἡ μόνη λέξις, ἡ ὅποια εὕρισκεται ἀναγεγραμμένη ἀνωθεν τοῦ ἸΖ' Κεφαλαίου τοῦ διηγήματος τοῦ Ἐδγαρ Πόε. Καὶ τὴν λέξιν ταύτην, — συνοδεύων δι' ἐνὸς ἐρωτηματικοῦ, — χαράσσω ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ παρόντος ἔκτου Κεφαλαίου.

Ἀντηχῆσασα ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς σκοπιᾶς μας, ἐσήμαιναν ἄρα γε νῆσον ἢ ἡπειρον ; Καὶ εἴτε νῆσος εἴτε ἡπειρος, δὲν μας ἐπεφύλασεν ἄρα γε καμμίαν μεγάλην ἀπογοήτευσιν ; . . Ὅθ' εὕρισκαμεν ἐπὶ τέλους ἐδῶ ἐκεῖνος, τοὺς ὁποίους ἤλθαμεν ζητοῦντες τῶς μακρὰν ; Ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ ὁ Λάν Γκὺ θά ἐπιπτον εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων ; Ζῶντα ἢ νεκρὸν θά εὕρισκαμεν ἐδῶ καὶ τὸν Ἀρθουρον Πύμ ; Ἡ γῆ, ἢ διαφανομένη μακρόθεν, ὡς γραμμὴ ἀρίστος, μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης, θά ἦτο τὸ τέμα τοῦ ταξιδίου τοῦ Ἀλβέρτου, ἢ ἐπιτυγχάνοντος τὴν σωτηρίαν τῶν ναυαγῶν τῆς Ἰα- νας ;

Ἡ κραυγὴ τοῦ σκοπιωροῦ ἐπροξένησεν ἀμέσως ἀντιπερισπασμόν. Δὲν ἐσυλλογισμένη πλέον τὴν ἐκμυστήρευσιν τοῦ Δίρκ Πέτερς ἴσως μάλιστα τὴν ἐλησμόνησε καὶ ὁ ἴδιος, διότι ὤρμησεν εὐθύς εἰς τὴν πρόρην καὶ τὰ βλήματα τοῦ δὲν ἀπεστράφησαν πλέον ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος.

Ὁ Τζέμ Βέστ, τὸν ὁποῖον οὐδὲν ἦτο ἱκανὸν νὰ ταραξῆ, ἐπανελάβε τὰς διαταγὰς τοῦ. Ὁ Γρατιάνος ἐτοποθετήθη παρὰ τὸ πηδάλιον, ὁ δὲ Χῆρνε ἐνεκλεί-

Ἐνὸς νεύματος ὁ ὑποπλοίαρχος τοῖς ἐπέβαλε σιγὴν . . . (Σελὴς 297, στήλ. 6').

χνίδα καὶ Ἀγκάθι. — Ἡ Τελευταία Χελιδὼν μετὰ τὴν Ἰριδα, χρυσόπτερον Πεταλούδαν καὶ Λαδομένην Ποτικὸν — ὁ Πρὸς τῆς Σύρον μετὰ τὴν Εἰρήνην Θ. Παπαλεποπούλου καὶ τὸν Ναπολέοντα Δαπαζιώτην — τὸ Ἄν τῶν ἄνθευ μετὰ τὸ Ἀγκάθι τοῦ Βάλου — Ἡ Ναυτοπούλα τῆς Ἀνδρον μετὰ τὴν Ναυτοπούλαν — τὸ Τί με μέλει μετὰ τὴν Ναυοικίαν καὶ Κοιτοβέβηθαι — ὁ Ποιητικὸς Νάρκισσος μετὰ τὸν Μελαγχολικὸν Ναύτην, Πάντοτε Φαίδραν, Ἰωνικὴν Ἀκτὴν, Ποιμενικὴν Φλογέραν καὶ Λυρικὴν Ποιητήν — ὁ Σιδηροὺς Πύργος μετὰ τὸν Βασίλειον τῶν Ὁρέων καὶ Καταρτάδα — ὁ Ζήτης μετὰ τὸν Τῶν Τῶν, Ἀλεξανδρον Οἰκονομίδην, Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα, Ἀειθαλὲς Ρόδον καὶ Ἀνθος τῆς Δύτης — ὁ Πύργος μετὰ τὸν Ἀγρυπνον Φάρον, Α. Ι. Δραγάτην Χ. Ι. Δραγάτην, Ἀργύρην Σαπονακίην καὶ Ζήσαν Σημίτου — ὁ Δ. Π. Δρίθας μετὰ τὴν Φατενὴν Γ. Μανρομιάλη — ὁ Ἀντάρτης μετὰ τὸ Κάτω Βρέστο, Ἀγκάθι, Ταπεινὸν Ἴον καὶ Νῆσον τῶν Φαϊάκων — Ἡ Μυλαῖδη καὶ ὁ Ἀνεμοστρόβιλος μετὰ τὴν Κερκυραϊκὴν Νύκτα, Νῆσον τῶν Φαϊάκων, Ἰωνικὴν Ἀκτὴν, Μίαν Τρελούλαν καὶ Ἰωνιανὴν Καποδίστριαν — ὁ Τροχονάκι μετὰ τὴν Ἰριδα καὶ Ἀρχιζιζάνιον — ὁ Μικρὸς Τυμπαριστὴς μετὰ τὸ Ἀειθαλὲς Ρόδον, Ρωμηοπούλαν, Ἰωάννην Γρέβ, Ἑλληνικὴν Σημιαίαν καὶ Ἀγκάθι τοῦ Βάλου — Ἡ Ἰωάννα Γρέβ μετὰ τὸν Ποιητικὸν Νάρκισσον, Φάλλοντα Ρύακα, Πάντοτε Φαίδραν καὶ Μέλλουσαν Καλλιτέχνην — ὁ Ἐμπεδοκλῆς μετὰ τὴν Ναυτοπούλαν, Ζεβάν, Μικρὸν Τυμπαριστήν καὶ τὸν Κολοκύθαν Πάτερρον — ὁ Μαργαριταρένιος Σταυρὸς μετὰ τὴν Ἰουλίαν Ρουσσὴν, Μικρὸν Τυμπαριστήν καὶ Ποιμενικὴν Φλογέραν.

γάμου τῆς κούκλας ; Κρανὴν τῆς Πατρίδος (τώρα μάστιξ) εἶνε ἐν τάξει ! Τριγαυροῦδ' ἀκούων, Ἄν τῶν ἄνθευ, Ἐρυθρὰν Καμέλιαν (μοῦ φαίνεται διὰ δὲν ἐκέρδισες, καὶ πᾶν τὰ 30 τετράδια πῶς οὐκ ὑπεσχήθη !) Αἰγύπτιον (ἐστεῖλαι) Κ. Γ. Σαλοῦστορον (τὰ Δελτία συνοδεύουν δὼν τὰ φυλλάδια, χωρὶς ἐξαιρέσειν) Ἀγνωστον Ἦρωα (ἐστεῖλαι) Γουλιέλμον Τέλλον, Τρικυμιώδη Μαλιάρ, Ἀδραν τοῦ Ὁρφεῶος (τί νὰ γίνῃ !) Φύγε ἀπ' ἐδῶ (ἔλαβα τὴν συνδρομὴν σου ἀλλὰ τὸ βιβλίον δὲν ἐξεδόθη ἀκόμη) Φιλέλληνα Ἰταλὸν (ἐστεῖλαι) Φάλλοντα Ρύακα (ὄχι νομίζω διὰ ἡ ἀπάντησις εἶνε περιττὴ) Ρὰς Ἀλούλαν, Α. Ι. Σαράτσην (ἐστεῖλαι) Ἀδερῖνον, Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα, Βρετανικὸν Ἀστέρρα, Αἶνον (χαίρω ποῦ δὲν ἀφίνεις τὸ ψευδώνυμόν σου, σοῦ ἐστεῖλαι 7 τετράδια) Ἦρωα τοῦ Μεσαίουρος, Κεραυνόν, Κωνσταντῖνον Πίκουλον (καθὰ λέγεις ποῦ ζητεῖται, θεωρεῖται μιά λῦσις χωριστή, εἰς τινὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις — Μαγ. Γράμματα, Μεταμορφώσεις, κτλ. — διὰ τοῦτο οἱ διπλοὶ ἀριθμοὶ) Σερτηνευμένην Ἑλληνοπούλαν (ἐπιθυμοῦσα νὰ γνωρίω τὸ ὄνομα τῆς κ. Διευθυντρίας, διὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσω δι' ἄσα καλὰ φρονεῖ καὶ σχεδιάζει ὑπὲρ ἐμοῦ) Ζωφερόν Μεσαίουρα, Πλοκαρὸν Λὰν Γκὺ, Κενέλον Ἀη (καλῶς νὰ εἴδῃς !) Φελλόνη (ναί ! Ἡ Μόσα τῆς Ἀστρονομίας εἶνε δεσποινίς, ὅτι εἰς τὸ προσέχεις θὰ δημοσιεύω τὴν πληροφορίαν σου ἄλλως τε, νὰ τὸ ἠξέυρη, μεταξὺ ἐπηρεοφύλων δὲν δημοσιεύω προτάσεις περὶ Ἀλληλογραφίας) Κυματίζουσαν Θάλασσαν, Ο. Μ. Γαλλινῶν, Ἰάναν (ὄχι ἔπαυσε) Σέλενον τὸν Κεραυνόν (καπὼν τοὺς εἶδα αὐτοὺς τοὺς στίχους, εἶνε ἴδιοι σου ; γράψε μου, διὰ τι ἀλλεῶς δὲν θά τοὺς συμπεριλάβω εἰς τὸ Ἀεὺκώμα) Βασίλειά τῶν Κωκλάδων, Μπάρ Μπάρου (εἰς ποῖον φυλλάδιον τοῦ 11 τόμου) Ἀδραν τοῦ Βοντσὸ (κ' ἐγὼ μετὰ τὴν ἴδιαν χαρὰν ἐξεδόκασα τὸ γράμμα σου) Ἀούσον, Πρόδρομον Ὁ Ἀδάμ (ὁ ὁποῖος συνάδουσε τὸ διηγήματ' οὐ μετὰ ἰσχυροῦς ἀπιστολήν) Ἀργυροτόκον Ἀπόλλωνα, Ἀστεροῦσαν Νύκτα, Ἰδὸν τῆς Νακτός, Μικρὸν Τυμπαριστήν, Οὐίχλην τῆς Ἀγγλίας κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 31 Ἀυγούστου θάπαντησῶ εἰς τὸ προσέχεις.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις ἀπελλοῦνται μέχρι τῆς 17 Ὀκτωβρ.

Ἐν τῇ τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δὴν νὰ γράφωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φυλλάδιον, ὃν ἐκάστος περιεῖχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

Νέος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων.

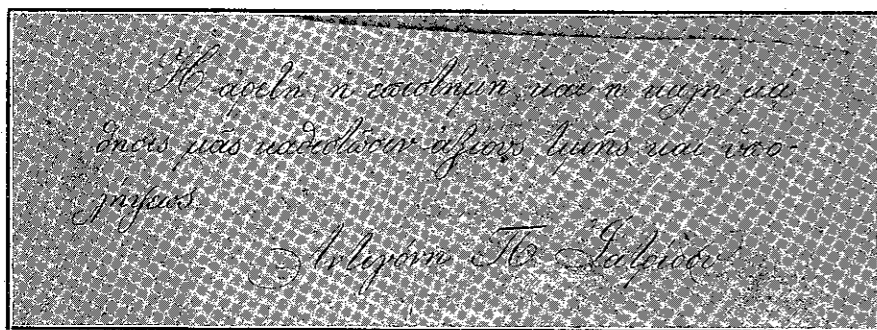
Κατὰ τὰ ἀνωτέρω προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ παρόντος φυλλαδίου ἀρχεται νέος Διαγωνισμὸς Λύσεων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

- 508. Δεξιγρίφος. Πατριάρχου τὸν υἱὸν καὶ δύο γράμματα ἐπίσης. Ἐὖν λέξις, θάπαρτιση. Κράτος ευρωπαϊκόν. Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Ζωφεροῦ Μεσαίουρος.
- 509. Δεξιγρίφος. Ἐνα σύνδεσμον ἂν πάρης, θά-τον κάμης διὰ τῆς [βίαις] Ὄνομα μεγάλης χώρας, εἰς ἀρώματα πλούσιας. Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Χρυσοφάνου Πακτολοῦ.
- 510. Συλλαβογρίφος. Σημὰ εἰς ἓν στοιχεῖον ἓν μύριον θά βέσης, Καὶ θάμνον εὐανθοῦντα εὐθύς θάποτελέσης. Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Ἀδερῖνου.

- 511. Αἶνιγμα. Ἄν δὲν ἔγω πλέον ζωῆν, ἔγω κάποτε πνοήν. Εἶμαι δὲ τετρασκελῆς, Πλὴν χωρὶς ἕνος ποδῶν. Καὶ στεροῦμαι κεφαλῆς Ἐνῶ ἔγω τὸν λαίμῶν ! Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Βαρδολαμίου.
- 512. Δημῶδες Αἶνιγμα. Ἐδῶ ἴμαι — κ' ἔχει βρισκομαι ! Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Ἀγρυπνου Δράκοντος.
- 513. Πυραμῖς. + Οἱ σταυροὶ θάποτελέσουν *+* = Ζῶν. [νῆσον.] **+** = Βασιλεὺς ἀρχαῖος. ***+*** = Ποιητὴς ἀρχαῖος. ****+**** = Αἰγύπτιος Βασιλεὺς. Ἐσταλή ὑπὸ Π. Ι. Μιρκά.
- 514. Κερουμένον Τροῖονον. 1.— Ὁ κρῖνος ὀσμὴν ἔχει γλυκίαν. 2.— Οὐ μόνος ὁ πλοῦτος τυρλός, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀδύνη αὐτοῦ τύχη. 3.— Ἡ Ἑβραία εἶνε νῆτος τῆς Ἑλλάδος. 4.— Μείνητο πλοῦσις τοὺς πένητας ὠφελεῖν. 5.— Τὸν ἄνδρα βλάπτει θυμὸς. Ἐσταλή ὑπὸ Σελίου τοῦ Κεραυνοῦ.
- 515. Φύδον-Μίδον. Ζητεῖται τὸ περιφραστικόν τετράστιχον, ἐκ τοῦ ὁποῖου, διὰ τῆς ἀναμίξεως τῶν γραμμάτων ἐκάστου αὐτοῦ στίχου, ἀποτελέσθῃ τὸ ἕξῃ περιεργότατον : Σκεπάζω φήνη τριγόνο, Τὶ τρέμει ; τοῦ ἀνθοῦ σπέρη Ὅψιον ποῦτες ζεγώνη Εὐβί ! μετὰ τὴν γάτα ἡμπορεῖ ; Ἐσταλή ὑπὸ τῆς Ἀλφειῶς Ἀθηνῆς.
- 516—517. Μεταμορφώσεις. 1.— Τὸ γῆμα δι' 7 μεταμορφ. νὰ γίνῃ τάφος. 2.— Ὁ τάφος δι' 9 μεταμορφ. νὰ γίνῃ μνημεῖον. Ἐσταλή ὑπὸ τῆς Ἰωνικῆς Ἀκτῆς.
- 518. Κρυπτογραφικόν. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 4 = Στρατηγός. 2 3 4 = Μέλος τοῦ σώματος. 3 2 3 4 = Φαινόμενον οὐράνιον. 4 5 6 7 1 = Μέλος τοῦ σώματος. 5 3 4 = Ἀνωμυρία. 6 9 6 4 = Ζῶν. 7 6 9 10 = Ἴπερος τόπος. 8 1 2 = Ἐποχή. 9 8 6 5 10 4 = Ἀφρημένον. 10 7 8 2 1 = Διαίρεσις χρόνου. Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Φιλανθοῦ.
- 519. Δεξιγρίψια. Νὰ εὐρεθῶν δύο λέξεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων νάποτελεῖται ἀπὸ 4 σύμφωνα καὶ 1 φωνήεν. Ἐσταλή ὑπὸ τῆς Καρδερῖνας.
- 520. Δογοταινιον. Ποῖα πόλις εἶνε χρωματισμένη. Ἐσταλή ὑπὸ τῆς Καρδερῖνας.
- 521. Ἀπροοδόκτον. Τί κοινὸν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν συνοδουμένων τῆς Διαπλάσεως Δρίθα καὶ Δίπλα ; Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Χαλαροῦ Κόσμου.
- 522. Ἀκροστοιχίς. Τὰ τελικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸνομα ἀρχαίου ποιητοῦ καὶ μουσικοῦ. 1. Ἄγγελος. 2. Θεά. 3. Νῆσος. 4. Πρόθεσις. 5. Ζῶν. Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Ἀρχιναύαρχου Θεμιστοκλέους.
- 523. Φωνηεντόλιπον. Κεθαλ-τ-πθ-τ-π-δθρ-ν-ψ-χ-ν-κ-λλρ-ν-γ-ν-*.π-ε-γγς. Ἐσταλή ὑπὸ τῆς Βίτης.
- 524. Γοῖφος. ν,α ν,α ν,α Ν,Α ν,α ν,α ν,α ν,α ν,α ν,α. Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Στεφάνου Κοζινῶ.

να προσθέσουν εἰς τὰ προτερήματά των κκὼμη ἔν. Ἐπειτα, μήπως δὲν ὑπῆρξαν καὶ πολλοί, πλείστοι μεγάλοι ἄνδρες με ἀσπλιγραφικώτατον χαρακτῆρα; Μήπως ἡ καλλιγραφία ἀποκλείει τὴν μεγαλοφυΐαν; Κάθε ἄλλο! Ἐνθυμούμαι μάλιστα τὸν ἡμέτερον ἱστορικὸν Παπαρηγόπουλον, ὁ ὁποῖος εἰς ἓν ἄρθρον του ἀπηρίθμει τοὺς μεγάλους ἱστορικοὺς οἱ ὁποῖοι διεκρίνοντο ἐπὶ καλλιγραφία — μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων τὸν γάλλον Γυζῶτον καὶ τὸν ἀγγλον Μακώλεϋ, — ἔλεγε δὲ ὅτι ἡ πλειονοψηφία αὐτῶν καλλιγραφικῶν ἱστορικῶν πολλὸν τὸν ἐκολάκευε, διότι καὶ αὐτὸς «ὡς πρὸς τὸ εὐανάγνωστον τοῦλάχιστον τῆς γραφῆς, εἰς οὐδένα παρεχώρει τὰ πρωτεῖα.»

Ἄλλ' ἄς ἔλθωμεν εἰς τὰ Ἀποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ μας.

Ἐλαβα περὶ τὰς ἑκατὸν πεντήκοντα Σελίδας Καλλιγραφίας, ἐκ τῶν ὁποίων δύο μόνον ἀπεκλείσθησαν, ἡ τοῦ Ἐωσφορόου καὶ ἡ τοῦ Ἀρχιναυαρχοῦ Ἐύρου Ἐύρου βιβάδοου, διότι οἱ φίλοι μου αὐτοὶ ἐλησμόνησαν νὰ σημειώσουν τὴν ἡλικίαν των, ἐπομένως δὲν ἐγνώριζα εἰς ποίαν τάξιν ἐπεθύμουν νὰ διαγωνισθῶν.

Διότι, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Προκηρύξεως, οἱ διαγωνιζόμενοι εἰς τὴν Καλλιγραφίαν διαιροῦνται ἀπὸ τοῦδε εἰς δύο τάξεις: εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν, εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριλαμβάνονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρι 13 ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν Μεγάλην Τάξιν, εἰς τὴν ὁποίαν κατατάσσονται οἱ ἀπὸ 14 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Πρὶν προῶ εἰς τὴν ἀπονομὴν τῶν Βραβείων, ὀρεῖλω νὰ εἶπω, ὅτι γενικῶς εἶμαι κατευχαραστημένη ἀπὸ τὰς Καλ-

λιγραφικὰς προόδους τῶν φίλων μου. Ὁ ἐφετεινὸς Διαγωνισμὸς ἔδωκεν ἀποτελέσματα πολὺ ἀνώτερα ἢ ὁ περυσινός. Τοῦτο δὲ μωρτυρεῖ πρόδοτον. Ἐκτὸς τῶν βραβευμένων εἰς τὰς δύο τάξεις, ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι Σελίδες, σχεδὸν ἐπίσης ὠραῖαι. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν θάναφέρω ἰδιαιτέρως τὴν σελίδα τῆς Εἰρηνοῦλας Κινοδύνη, ἡ ὁποία μολονοῖ τὸσον μικρὰ — δὲν εἶνε ἀκόμη ὀκτὼ ἐτῶν, — γράφει θυμωμάσια καὶ ὑπόσχεται νὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν πρώτης τάξεως καλλιγράφος καὶ τὴν σελίδα τῆς Ἐαρινῆς Πρωίας, ἡ καλλιτεχνικωτάτη διάταξις τῆς ὁποίας μοῦ ἔκαμε πολὺ εὐάρεστον ἐντύπωσι.

Ἐκ τῶν Σελίδων τῆς Μεγάλης Τάξεως, ἀνωτέρα ὄλων εἶνε ἡ τῆς Ἀντιγόνης Ἰατριδοῦ. Ἐθξύμασα τὸ κανονικώτατον καὶ συμμετρικώτατον αὐτὸ γράψιμον, με ὄλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς καλαισθησίας καὶ ὄλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης. Εἶμπορεῖ πραγματικῶς νὰ χρησιμώσῃ ὡς ὑπόδειγμα Καλλιγραφίας. Σημειώσατε δὲ ὅτι ἡ ἐξάσκησις τῆς Ἀντιγόνης Ἰατριδοῦ εἶνε τὸσον μεγάλη, ὡστε αὐτὸς εἶνε πλέον ὁ συνήθης τῆς χαρακτῆρ. Τοῦλάχιστον ὅτι μοῦ ἔστειλεν ἔως τώρα, τὸσον ὠραῖα ἦτο γραμμένον.

Ἐκ δὲ τῶν Σελίδων τῆς Μικρῆς Τάξεως, διακρίνεται περισσότερο ἡ τῆς Ἐλληνοπούλας Θεοδώρας. Τὰ γράμματά της πιθανὸν νὰ μὴ ἔχουν τὸν τελειότερον καλλιγραφικὸν τύπον ἄλλ' ἔχουν ὁμοιομορφίαν καὶ κανονικότητα ἀρκετὴν διατηροῦν πάντοτε τὴν αὐτὴν κλίσην, τὸ αὐτὸ μέγεθος, τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν, καὶ τοῦτο δίδει κυρίως

εἰς τὴν ὄλην Σελίδα τὴν ὠραῖαν τῆς ὀφιν. Εἰς ἄλλας σελίδας, ἐκ τῶν λαβουσῶν κατώτερα βραβεῖα, εἶμπορεῖ κανεὶς νὰ εἶρη καὶ καλλιγραφικώτερα γράμματα ἄλλα εἶνε μεμονωμένα, ἀνόμοια. Αἱ Σελίδες οὗται παρουσιάζουν ἀνωμαλίας, ἀσυμμετρίαν. Τοῦτο δὲ πρὸ πάντων πρέπει νὰποφεύγεται ὑπὸ τῶν καλλιγράφων. Ὁ χαρακτῆρ πρέπει νὰ εἶνε ὅσῳ τὸ δυνατόν ὁμαλός, σύμμετρος, ὁμοίμορφος. Γράμματα καλλιγραφικά, ἀτάκτως ἐρριμμένα, δὲν ἀποτελοῦν Σελίδα Καλλιγραφίας.

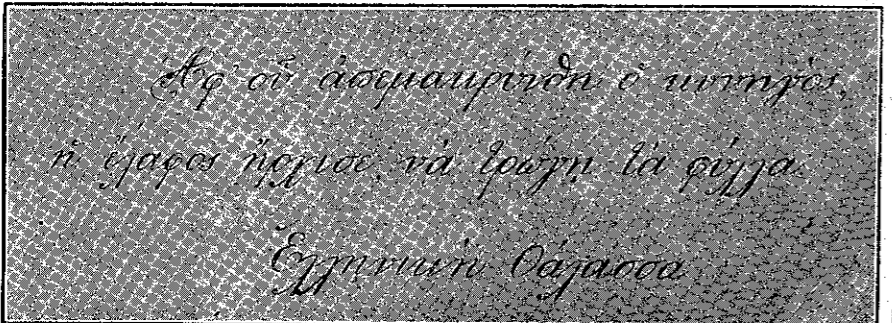
Ἰδιαιτέρως πρέπει ἀκόμη νὰναφέρω καὶ τὰς σελίδας τῶν ἐξῆς: Ν α υ τ ο υ λ α ς, Κ α ρ δ ε ρ ἰ ν α ς, Δ ε α ς, Ἐ θ ε λ ο ν τ ο ὕ Σ τ ρ α τ ἰ ῶ τ ο υ καὶ Ν ε ο υ Ἡ ρ α κ λ ε ο υ ς. Οἱ φίλοι μου αὐτοὶ μοῦ ἔστειλαν ἀπὸ μίαν Σελίδα τῆς συνήθους γραφῆς των, χωρὶς πολλὴν προσπάθειαν καλλιγραφίας. Ὁ χαρακτῆρ των εἶνε κομψὸς καὶ εὐανάγνωστος, συμπαθῆς καὶ εὐάρεστος εἶνε δὲ πολὺ ἀξίεπαινοι αὐτοὶ, διότι οὕτω γράφουν σχεδὸν πάντοτε. Ἀλλὰ διὰ τῆς συνήθους των γραφῆς, μολονοῖ λίαν ὠραῖα, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ διαγωνισθῶν μ' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι με κόπον καὶ με ἀγῶνα προσεπάθησαν νὰ μιμηθῶν τοὺς τελειότερους καλλιγραφικοὺς τύπους. Καὶ δι' αὐτὸ τοὺς ἔκρινα χωριστά, διότι ἄλλως ἦθελε τοὺς ἀδικήσω.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ
ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΞΙΣ (14 ἐτῶν καὶ ἄνω).

- Α' βραβεῖον:** Ἀντιγόνη Π. Ἰατριδοῦ.
- Β' βραβεῖον:** Δημήτριος Φ. Βελισάριος, Φιλόμουσος Παῖς.
- Γ' βραβεῖον:** Τρεχαγυρευόπουλος, Μικρὸς Τυμπανιστῆς, Ἐαρινῆ Πρωτα.
- Ἐπαινος:** Γ. Π. Κρομμυδόπουλος, Χειμωνιάτικη Διακάδα, Ἐθνικὸς Ὑμνος, Θέλπουσα.
- Εὐφημος Μνεῖα:** Ἐλληνοπούλα, Ἀρατος, Σέλευκος ὁ Κερραυνός, Ἄνθος τῆς Αὐγῆς.

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (13 ἐτῶν καὶ κάτω).

- Α' βραβεῖον:** Ἑλληνικὴ Θάλασσα.
- Β' βραβεῖον:** Εἰρηνοῦλα Α. Κινδύνη, Εὐγενία Γ. Μεϊνδανοπούλου.
- Γ' βραβεῖον:** Σοφὸς Πιπτακός, Σκανδαλιάρης, Μπάμ-Μπούμ.
- Ἐπαινος:** Πυραμὶς τῆς Αἰγύπτου, Μελπομένη Φιλαρέτου, Γέφυρα τοῦ Νείλου.
- Εὐφημος Μνεῖα:** Λυρικὸς Ποιητῆς, Ἄσπρη Γάτα, Τέτις τῆς Ἀχαΐας, Κυματίζουσα Θάλασσα, Ἀπότομος Ἀκτῆ.

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ
ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ
(Συνέχεια ἴδε σελ. 292)

Καὶ μετὰ μικρὰν σιγὴν, ὁ Γιαννάκης προσέθεσε.

— Γιατί, ξεύρετε . . . ἐγὼ θέλω νὰ γίνω ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ. Τί λέτε; θὰ το κατορθώσω γρήγορα;
— Φθάνει νὰ θέλῃς, ἀπήντησεν ὁ κ. Γαζῆς.

— Καὶ σὲ πόσον καιρὸ; Σὲ δύο χρόνια;

— Πῆς ἀκόμη.
— Σὲ τρία;
— Πῆς ἀκόμη.

— Σὲ τέσσερα;.. Μὰ εἶνε πολὺ.

— Ἐγὼ εἶμαι εὐχαριστημένος νὰ το κατορθώσῃς ὕστερα ἀπὸ δώδεκα χρόνια.

— Δώδεκα χρόνια! Ἀλλὰ τότε θὰ εἶμαι γέρος!

— Ἐμπρὸς λοιπόν, ἐργασία διὰ νὰ κερδίσωμεν τὸν χαμένον καιρὸν.

Καὶ τὰ μαθήματα ἤρχισαν ἀμέσως. Κατ' ἀρχὰς ὁ Γιαννάκης ἔπρεπε νὰ μάθῃ νὰ διαβάξῃ καὶ νὰ γράφῃ. Ὁ ἄρ- γοῦσε βέβαια πολὺ διὰ νὰ μάθῃ ὅ,τι ἐκ- ρεῖαζέτο, ὡστε νὰ δώσῃ ἐξετάσεις εἰς τὴν Ναυτικὴν Σχολὴν. Ἀλλὰ τίς οἶδε! Ἄν ἦτο εὐφυῆς καὶ ἐπιμελής, ὁ διδά- σκαλος δὲν θὰ του ἔλειπε ποτέ.

Ἀλλὰ με ὄλην τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζῆλον τοῦ Γιαννάκη, ἡ Μηλιά ἔ- κανε μεγαλητέρας προόδους. Εἶχε δὲ καὶ μεγάλην κλίσην εἰς τὴν ζωγραφικὴν. Τὸν διδάσκαλόν της ἐξέπληττεν ἡ εὐκό- λην, με τὴν ὁποίαν ἡ μικρὰ ἐκείνη χω- ρικὴ ἐζωγράφιζε δένδρα, λουλούδια, ἔ- πιπλα, ἀκόμη καὶ τοὺς σκύλους τοῦ κ. Δούμανη.

— Αὐτὴ θὰ γίνῃ σωστὴ καλλιτέχνης, ἔλεγε πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην ὁ κ. Γαζῆς. Καὶ τί ἐξυπνη ποῦ εἶνε! Κρῖμα νὰ μὴ ζοῦν οἱ γονεῖς της, νὰ καμαρό- νουν τέτοιαν θυγατέρα!

Τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀρσιώσιν τῆς Μηλιάς, ὁ κ. Δούμανης ἔλαβεν ἀφορ- μὴν νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ ἀπὸ τὸ ἀκόλουθον περιστατικόν.

Ἐνα πρωῖ, ἔκαμε τὸν συνειθισμένον του περίπατον εἰς τὸ δάσος με τὴν Λου- λού, τὸ μικρότερον καὶ τὸ πλέον ἀγα- πημένον του σκυλάκι. Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν λίμνην, ἡ Λουλού, ἡ ὁποία εὐ- ρίσκετο εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς τρέλας καὶ τῶν παιγνιδίων, τὰ ἔβαλε με τοὺς βα- τράγους, οἱ ὁποῖοι ἐκόαζαν δυνατὰ καὶ τὴν ἐδιασκέδαζαν πολὺ καθὼς ἔτρεχαν σαστισμένοι, διὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὸ κωνηγητόν της. Ἐνας ὅμως, ἀντὶ νὰ πέ- σῃ εὐθὺς εἰς τὸ νερόν, ἐπήδησεν ἐπάνω εἰς ἓνα μέγαλον φύλλον νυμφαίας, ἡ ὁποία εὐρίσκετο εἰς ἀπόστασιν δύο ἢ τριῶν μέτρων ἀπὸ τὸ χεῖλος τῆς λίμνης.

Ἡ Λουλού ἐξέλαβε τὸ φύλλον αὐτὸ ὡς στερῶν ἔδαφος καὶ ἐπήδησε κ' ἐκείνη, διὰ νὰ φθάσῃ τὸ θῦμα της. Ἀλλὰ μόλις εὐρέθη ἐπάνω εἰς τὸ φύλλον, ἐβούλια- ξεν ἀπὸ τὸ βάρος, καὶ πᾶρ' τὴν μέσα εἰς τὸ νερόν τὴν καλὴν σου Λουλού. . . Διὰ μίαν στιγμὴν ἐχάθη ἄλλα ὕστερα πάλιν ἐφάνη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἤρ- χισε νὰ κολυμβᾷ. Ἀλλὰ καθὼς ἦτο ἀ- συνειθιστὴ ἐντελῶς, τὰ ἔχασε καὶ ἀντὶ νὰ πλησιάζῃ εἰς τὴν ξηρὰν, ἀπεμακρύ- νετο. . . Ἀπὸ τὰ ἀδέξια καὶ τρομαγμένα κινήματα τῶν ποδῶν της, τὸ νερόν ἐμ- θάνει εἰς τὰ μάτια της, εἰς τὸ στόμα της, εἰς ταυτιὰ της. . . Ζαλιζεται. . .

— Λουλού! Λουλού! ἔ- δῶ! κραυγάζει ὁ κ. Δού- μανης. Ἀλλὰ τὸ σκυλάκι οὔτε βλέπει πλέον, οὔτε ἀ- κούει. . .

— Βοήθεια! Βοήθεια! φωνάζει τότε ὁ κ. Δούμα- νης.

Φαίνεται ὅτι αἱ φωναὶ του ἠκούσθησαν, διότι κάποιος ἔρχεται τρέχων. . . Εἶνε ἡ Μηλιά.

— Τί συμβαίνει, κύριε; ἐρωτᾷ.

— Ἄ! ἡ Λουλού μου πνίγεται! . . . Πάει! . . . δὲν μπορῶ νὰ τὴν βλέπω πεῖα. . .

Καὶ ὁ κ. Δούμανης ἐγύ- ρισε ἀπ' ἐκεῖ τὸ πρόσωπον, διὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν ἀγῶ- νίαν τοῦ ἀγαπημένου του ζῴου. Ἀλλ' ἔξαφνα ἀκούει ἓνα κρότον, σάν νὰ ἔπεσε μίαν μεγάλη πέτρα εἰς τὸ νερόν. . . Τυρῖζει καὶ βλέπει τὴν Μηλιάν, ἡ ὁποία, με τὰ ἐνδύματα καθὼς ἦτο, εἶχε ριφθῆ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἐκολυμβούσε, πλησιάζουσα ὀλονὲν τὸ σκυλάκι.

Μὲ τὸ ἓνα χεῖρ ἀπομα- κρύνει ἐπιδεξιῶς τὰ ὑδρόβια φυτά, τὰ ὁποῖα τὴν ἐμποδίζου, καὶ με τὸ ἄλλο κολυμβᾷ. . . Καὶ πρὶν προσφθάσῃ ὁ κ. Δούμανης νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν ἐκ- πληξίν του, ἡ Μηλιά φθάνει τὴν Λου- λού, τῆς ὁποίας μόνον ἡ μυτίτσα ἐφαί- νετο ἀπέξω ἀπὸ τὸ νερόν, ἐξαπλόνεται ἀνάσκελα, τὴν βάζει ἐπάνω εἰς τὸ στῆ- θός της καὶ ἀρχίζει ἐπιτρέφῃ. . . Ἀλλ' ἡ ἐπιστροφή ἐκείνη εἶνε πολὺ δύσκολη. . . Πρῶτον ἡ Μηλιά κολυμβᾷ ἀνάσκελα, ἔπειτα ἔχει, ἐκτὸς τῶν βρεγ- μένων φορεμάτων της, καὶ ὄλον τὸ βά- ρος τοῦ ζῴου ἐπάνω της ἔπειτα τὴν ἐμποδίζου πολὺ οἱ κλώνοι καὶ τὰ φύλλα τῶν φυτῶν. . . Πρὸς στιγμὴν ὁ κ. Δού- μανης φοβεῖται ὅτι θὰ πνιγοῦν καὶ οἱ

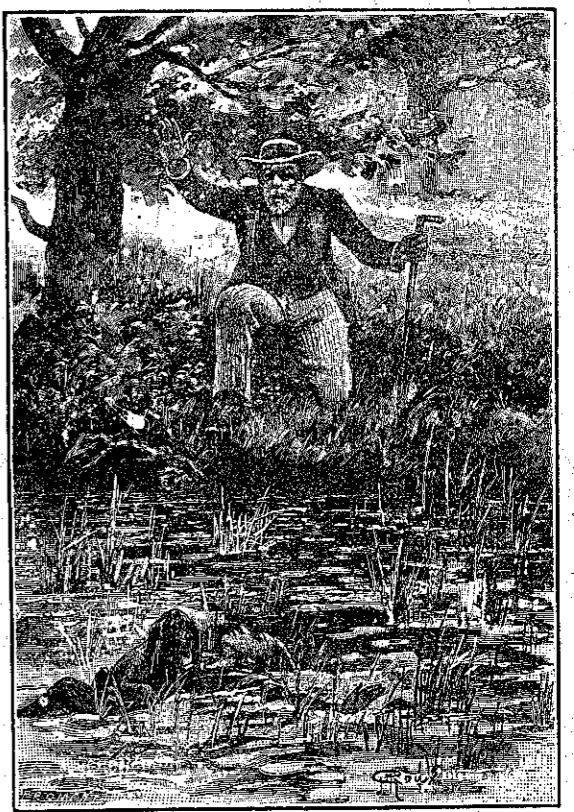
δύο. . . Ἀλλ' ἡ δεξιότης καὶ ἡ ἀνδρεία τῆς Μηλιάς ὑπερνικᾷ ὄλα τὰ ἐμπόδια φθάνει ἐπὶ τέλους εἰς μέρος ῥηχόν, ὅ- που πατεῖ, καὶ παραδίδει ἀπὸ ἐκεῖ τὴν Λουλούν εἰς τὸν κύριόν της.

— Δὸς μου τὸ χεῖρ σου, κόρη μου, λέγει ὁ κ. Δούμανης ὠχρότατος, καὶ ἔκλινε τοσον πολὺ, ὡστε ἡ Μηλιά ἐφο- βήθη μήπως πέσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν λίμνην.

— Εὐχαριστῶ, κύριε! Τὸ νερὸ με γνωρίζει ἐμένα!

Καὶ ἔλαφρὰ σάν τὸ πουλί, πηδᾷ καὶ εὐρίσκεται εἰς τὸ πλευρόν τοῦ κυρίου της.

— Τώρα πρέπει νὰ τρίψω τὴν καί-

«Πρὸς στιγμὴν ὁ κ. Δούμανης φοβεῖται ὅτι θὰ πνιγοῦν καὶ οἱ δύο. . . (Σελ. 301, στήλ. β'.)

μένη τὴ Λουλού, γιὰ νὰ συνέλθῃ, λέ- γει.

Καὶ ἀμέσως κόπτει μίαν χερῖαν χόρ- του καὶ με αὐτὴν τρίβει δυνατὰ τὸ ζῶν, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τέλους ἀναλαμβάνει τὰς δυνάμεις του καὶ πατεῖ εἰς τὰ πόδια του.

— Εἶσαι καλὴ καὶ γενναία κόρη, Μη- λιά! λέγει ὁ κ. Δούμανης συγκενκη- μένος καὶ περιβάλλον με τὰς χεῖρας τὴν κεφαλὴν τῆς κόρης, τὴν φιλεῖ εἰς τὸ μέτωπον. «Τί θέλεις νὰ σου χαρίσω, διὰ νὰ σε ἀνταμείψω δι' αὐτὸ πού μου ἔκαμες;

— Δὲν θέλω τίποτε, κύριε!
— Ἐσωσες τὴν ζωὴν τοῦ σκυλιοῦ μου, με κίνδυνον νὰ πνιγῆς σὺ ἡ ἴδια!
— Δὲν ἦτο φόβος, κύριε! Ἦξευρα

Μυστικῶν, νὰ τοῦ τα στείλουν τὸ ταχύτερον... ὁ Δημ. Δίπλας πληροφορεῖ τὸν Γεώργιον Παπαστεφάνου, διὰ τῆς ἔργασις ἐπιστολῆς...

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰν ταλλάζουν: Ὁ Φιλοθέου μετὸν Γεράσιμον Ἐσολιν, Ἀρχαθί, Μαρτὶν Στουάρτ...

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: Κυριατίζουσαν θάλασσαν (ἡ ὁποία, μάλιστα ἰδὴ κανένα...

κατὰ τῶν ὁποίων παραπονεῖται, εἰμπορεῖ νὰ σου ἔστειλαν καὶ νὰ μὴ τα ἔλαβες: Καρδερὶναν, Νέον Ἡρακλῆα (βίβλια: καὶ τὸ ὅτι δὲν εἶνε...

Εἰς ὅδας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 6 Σεπτεμβρίου θάπαντησά εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Διὰ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 24 Ὀκτωβρ. Ὁ γόστου τῶν λύσεων, διὰ τὸ ὅτι οὐκ εἶναι νὰ γράψωσι...

525. Δεξιόγραφος. Ἐν πάρῳ ἐν Ἄπρόσολον. Ἐν ἄρῳ καὶ ἐν γράμμα, Κάποιον ἀρχαῖον παικτήν θὰ κάμῃς ἐν τῷ ἄμα...

526. Στοικειόγραφος. Ἐμὴν πόλιν ἂν τὸ πρῶτον Τῶν στοιχείων μου ἀφήσῃς. Καὶ τὰς τελικῶν τούτων.

527. Αἰνίγμα. Διὰ σὰρκος, πούχανε θυμὸν πολὺ μεγάλον, Μία μὲρ ἐμαλώσανε: τομπαῖ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...

528. Κεκοιμημένον ὄνομα. Ἐν θείαν μου ποῦ δὲν μπορεῖ τὸ θῆτα νὰ προσέρῃ...

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνεστη Κωνσταντινίδου 1898

—Μὰ πῶς σὲ λένε; εἰσάγαγε με κάποιον ποιητὴν Κ' ἐκείνη: α—Ὁχ, με τὴν ὀνομασίαν με λέγουν, εἶπα, Τελε...

529. Δίξυγον. Νάνικατοσταθῶσιν οἱ ἀστὶριοκοὶ διὰ γραμμάτων, οὕτως ὥστε νὰ γινώσκωνται: α')

531. Ἀστέιον Πρόβλημα. Ὁ πτωχὸς ἄλλ' ἐπιμελὴς Γάκης ἠγόρασεν ἐν ζεύγῳ καινοῦργων ὑποδημάτων...

532. Λογοπαίγιον. Εἰς ποῖαν πόλιν τῆς Εὐρώπης κατέφυγε καὶ ἐκρύβη ὁ αἰτίας ἐνὸς περιφροῦ πολέμου;

533.—537. Μαγικὸν γράμμα. Τῆ προσθήκῃ δύο γραμμάτων, καὶ πάντοτε τῶν αὐτῶν, εἰς τὰς κάτωθι λέξεις, σχηματίζουσ ἄλλας τόσας:

538. Μεθοδοισχίς. Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦσι μίαν μεγάλην πρωτεύουσαν:

539. Φωνηεντόλιπον. Βλ-μν-βρ-βς-πλ-δ-τρ-ε-τ-δ-εντ. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀδρας τοῦ Φαλίμου

540. Ἐλλειποδιήφωνον. 0-00-αι-αι-ε-ει. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηγῶ Ἀνθῆ

541. Γοῖθος. Δούλοι Ἄν Λαδὸς Πολύς. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστέρος τοῦ Βίη

542. Αἰνίγμα. Διὰ σὰρκος, πούχανε θυμὸν πολὺ μεγάλον, Μία μὲρ ἐμαλώσανε: τομπαῖ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...

543. Αἰνίγμα. Διὰ σὰρκος, πούχανε θυμὸν πολὺ μεγάλον, Μία μὲρ ἐμαλώσανε: τομπαῖ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...

544. Αἰνίγμα. Διὰ σὰρκος, πούχανε θυμὸν πολὺ μεγάλον, Μία μὲρ ἐμαλώσανε: τομπαῖ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...

545. Αἰνίγμα. Διὰ σὰρκος, πούχανε θυμὸν πολὺ μεγάλον, Μία μὲρ ἐμαλώσανε: τομπαῖ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...

546. Αἰνίγμα. Διὰ σὰρκος, πούχανε θυμὸν πολὺ μεγάλον, Μία μὲρ ἐμαλώσανε: τομπαῖ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...

547. Αἰνίγμα. Διὰ σὰρκος, πούχανε θυμὸν πολὺ μεγάλον, Μία μὲρ ἐμαλώσανε: τομπαῖ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...

548. Αἰνίγμα. Διὰ σὰρκος, πούχανε θυμὸν πολὺ μεγάλον, Μία μὲρ ἐμαλώσανε: τομπαῖ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...

549. Αἰνίγμα. Διὰ σὰρκος, πούχανε θυμὸν πολὺ μεγάλον, Μία μὲρ ἐμαλώσανε: τομπαῖ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...

550. Αἰνίγμα. Διὰ σὰρκος, πούχανε θυμὸν πολὺ μεγάλον, Μία μὲρ ἐμαλώσανε: τομπαῖ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συστήσαντες ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρατῶν εἰς τὴν χῶραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν...

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8 Δι' ἀσφραγιστῶν ἀρχόντων τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέα δι' ἑν ἔτος.

Περίοδος Β'.—Τόμ. 5ος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1898 Ἔτος 20ον.—Ἀριθ. 39

Η ΣΦΙΓΕ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας (Συνέχεια ἴδε σελ. 297)

Δύναμις μυστηριώδης καὶ ἀκαταγώνιστος με ὤθησεν εἰς τὸ νὰ παρέμβω, νὰ διαμαρτυρηθῶ καὶ πάλιν. Νέον ἐπιγένημα παρουσιάσθη εἰς τὸ πνεῦμά μου...

εἶπεν· ἐγὼ τοῦλάχιστον εἶμαι μετὰ τὴν γνώμην τοῦ κυρίου Ζώρλιγκ. Χωρὶς ἄλλο ἢ γῆ θὰ εἶνε ἐδῶ πλησίον· καὶ θὰ...

Εἶχεν ἄρα γε πεισθῆ ἐκ τῶν λόγων τούτων τὸ πλήρωμα τοῦ Ἀλβέρτου, ἢ μήπως θὰ ἐπεχειρεῖ ἀντίστασιν...

Ὁ Τζέμ Βέστ διέταξε νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ ἀπαιτούμενος χειρισμὸς. Οἱ ναῦται πρὸς στιγμὴν ἐδίστασαν. Ἀλλὰ κατόπιν, ὑπακούοντες εἰς τὴν διαταγήν...

Καὶ εἰς τοῦτο συνεκεντρωτο ἦν ἡ δὴν ἢ προσοχὴ καὶ ἡ δραστηριότης τοῦ Τζέμ Βέστ. (Σελ. 306, στήλ. α')